

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Šárkou Henzlovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: ██████████ V ██████████ K ██████████ bytem ██████████ právně zastoupen: JUDr. Danou Chalupovou, advokátkou, se sídlem Praha 2, Mánesova 53 proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Vyšehradská 16, 126 10 Praha 2 o náhradu škody 481.525,20 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Řízení se o částku Kč 159.175,- zastavuje.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci 215.000,- Kč s úrokem z prodlení z částky 159.175,- Kč od 15. 10. 2013 do 27. 11. 2013 ve výši 7,05 % a úrokem z prodlení ve výši 7,05 % z částky 215.000,- Kč od 15. 10. 2013 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Ve zbývajících částech to je o zaplacení Kč 107.350,- s příslušenstvím se žaloba zamítá.
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši Kč 83.393,20 k rukám jeho právní zástupkyně, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Žalobce se svou žalobou domáhá zaplacení částky 481.525,20 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % p. a. od 15. 10. 2013 do zaplacení. Svou žalobu odůvodnil tím, že proti němu bylo vedeno trestní stíhání, které skončilo zprošťujícím rozsudkem. Žalobce nyní žádá náhradu škody a to náhradu nákladů vynaložených na právní zastoupení ve výši 181.525,20 Kč a zadostiučinění (Kč 300.000,-), neboť trestní stíhání zasáhlo jak do jeho osobního života, tak do života jeho rodiny a do profesního života jeho. Věc byla probírána v médiích.

V průběhu řízení žalovaná zaplatila žalobci částku 159.175,- Kč za náklady spojené se zastupováním v trestní věci. Ohledně této částky soud řízení zastavil dle ustanovení § 96 o.s.ř.. Zbývající částku 22.350,- Kč žalovaná neuznala a tato je předmětem dalšího řízení.

Žalovaná nesouhlasila s žalobou a to ohledně výše zadostiučinění, když v rámci předběžného projednání nároku konstatovala omluvu a v průběhu řízení zaplatila částku 159,175,- Kč. Nesouhlasí se zbývající částkou 22.350,- Kč za obhajné a sporuje jednotlivé úkony obhajoby a to konkrétně poradu ze dne 18. 2. 2009, neboť dle jejího názoru má žalobce nárok na odměnu až za druhou poradu, dále neuznala úkony ze dne 11. 6. 2009 sepis, 16. 7. 2010 vyžádání důkazů, 27. 11. 2010 a 22. 6. 2012 sepis závěrečné řeči, ze dne 26. 2. 2011 a 22. 5. 2012 sepis námitek, tyto úkony dle jejího názoru nelze považovat za úkony dle advokátního tarifu a dále neuznala, respektive bylo sníženo odškodnění o půl úkon za sepis stížnosti, když byl účtován celý úkon a tři porady a to ze dne 27. 2. 2009, 6. 3. 2009 a 10. 5. 2010, ty považuje za neúčelně vykonané. Pokud se týká zadostiučinění, jak již bylo výše uvedeno, omluvila se v rámci předběžného projednání a tím považuje zadostiučinění poskytnuté. Namítala, že by přiznání peněžitého zadostiučinění bylo v rozporu s dobrými mravy, neboť trestní stíhání probíhalo v souladu se zákonem, a když hlavní svědek změnil výpověď ve prospěch žalobce, až před soudem.

Soud má prokázáno, což ani mezi účastníky není sporné, že dne 25. 11. 2013 vydala žalovaná své stanovisko ohledně odškodnění, kde bylo částečně přiznáno odškodnění za vynaložené náklady za obhajobu v částce 159.185,- Kč. Mezi účastníky jsou nyní sporné úkony o vyúčtování úkonu ze dne 18. 2. 2009 porada, sepis ze dne 11. 6. 2009, vyžádání důkazů ze dne 16. 7. 2010, sepis závěrečné řeči ze dne 27. 11. 2010 a 22. 6. 2012, sepis námitek ze dne 26. 2. 2011 a 22. 5. 2012, dále půl úkon za sepis stížnosti, kdy byl účtován celý úkon a za 3 porady 27. 2. 2009, 6. 3. 2009 a 10. 5. 2010.

Soud má prokázáno, že se v rámci předběžného projednání nároku žalovaná omluvila, žalobci za vydání nezákonného rozhodnutí. Dne 14. 3. 2013 podal žalobce u žalované nárok na předběžné projednání, jeho nároku soud má prokázáno, že dne 20. 2. 2009 podala obhájkyň žalobce stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání., dne 11. 6. 2009 byl pořízen záznam o prostudování spisu, kde se dostavila obhájkyň žalobce, dne 14. 8. 2009 byl podán návrh na zastavení trestního stíhání, dne 10. 2. 2009 bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce rozsudkem [REDAKCE] Okresního soudu v Karlových Varech byl žalobce zproštěn obžaloby, obhájce žalobce pak podle vyúčtování žádal odměnu ve výši 181.525,20 Kč. Na účet obhájkyň žalobce byly průběžně skládány částky a to 14. 4. 2011 3.500,- Kč, 4. 4. 2011 8.000,- Kč, 31. 12. 2010 18.700,- Kč, 10. 8. 2010 9.800,- Kč, 18. 5. 2010 8.600,- Kč, 20. 4. 2010 11.100,- Kč, 23. 3. 2010 17.064,- Kč, 16. 2. 2010 17.000,- Kč, 14. 1. 2010 18.000,- Kč, 15. 12. 2009 17.210,- Kč, 21. 4. 2009 30.000,- Kč a 29. 2. 2009 20.000,- Kč, celkem 178.974,-Kč. Podle faktury ze dne 6. 4. 2012 za poskytnuté služby účtovala obhájkyň žalobci 178.982,- Kč. Podle příjmového pokladního dokladu 1/2013 byla

složena částka 5.000,- Kč. Od žalobce na účet obhájkyne žalobce. Podle záznamu porad s klientem má soud prokázáno, že tyto proběhly dne 18. 2. 2009 od 16:30 do 18:00 hodin, 22. 2. 2009 od 16:30 do 18:00 hodin, 27. 2. 2009 od 17:00 do 18:30 hodin, 6. 3. 2009 od 14:30 do 15:15 hodin, 30. 3. 2009 od 16:30 do 18:00 hodin, 3. 4. 2009 od 15:30 do 16:45 hodin, 13. 4. 2009 od 15:45 do 17 hodin, 15. 4. 2009 od 15:00 do 16:30 hodin, 22. 4. 2009 od 16:15 do 17:30 hodin, 29. 4. 2009 od 17:00 do 18:15 hodin, 7. 5. 2009 od 16:00 do 17:15 hodin, dne 22. 5. 2009 od 15:00 do 16: 15 hodin, 28. 5. 2009 od 16:00 do 17:15 hodin, 15. 6. 2009 od 16:00 do 17:15 hodin, 20. 11. 2009 od 16: 30 do 18 hodin, 14. 1. 2010 od 15:00 do 16:15 hodin, 22. 2. 2010 od 16:30 do 17:45 hodin, 18. 3. 2010 od 17:12 do 19:00 hodin, 5. 5. 2010 od 16:00 do 17:30 hodin, 10. 5. 2010 od 11:00 do 12:30 hodin, 8. 6. 2010 od 16:30 do 18:00 hodin, 6. 9. 2010 od 17:00 do 18:15 hodin, 17. 11. 2010 od 15:30 do 17:00 hodin, 1. 12. 2010 od 16:00 do 17:30 hodin, 21. 5. 2012 od 16:00 do 17:15 hodin, 29. 6. 2012 od 16:00 do 17:30 hodin, 28. 8. 2012 od 16:30 do 18:00 hodin, 5. 12. 2012 od 15: 30 do 17:00 hodin, 13. 12. 2012 od 16:00 do 17:15 hodin.

Z výňatku z deníku Mladá fronta dnes má soud prokázáno, že bylo sděleno, že obžalovaní, bývalí manažeři firmy [redacted] D [redacted] H [redacted] a V [redacted] K [redacted] před třemi lety finančně poškodili [redacted] kterou tehdy řídili, na idnes.cz ze dne 13. 9. 2010 má soud prokázáno, že manažeři obrali [redacted] potvrdil poslední svědek, takovýto titulek v článku, ve kterém je uvedeno, že bývalí manažeři [redacted] D [redacted] H [redacted] a V [redacted] K [redacted] podle obžaloby zařídili, že nemocnice nakupovala materiál pro kardiologické oddělení mnohem draž než musela, ve zdravotnických novinách se objevil článek 2. 10. 2009, že bývalí manažeři [redacted] V [redacted] K [redacted] a D [redacted] H [redacted] stanou 23. 11. před trestním senátem Okresního soudu v Karlových Varech.

Z účastnické výpovědi žalobce má soud prokázáno, že skončil v [redacted] koncem ledna roku 2008, poté byl nezaměstnaný, snažil se najít nějaké zaměstnání, prošel řadou konkurzů, nikde však neuspěl. Na konci června 2008 se pak zúčastnil konkurzu na post ekonomického manažera [redacted] Na začátku roku 2009 dostal usnesení o sdělení obvinění, činnost organizace, ke které se hlásil, byla k 1. 1. 2009, řekl tedy řediteli firmy, že je proti němu vedeno trestní stíhání, což pro něj byla nepříjemná situace a protože měl nastoupit do firmy, kde je malý počet zaměstnanců, asi 30, všichni tedy věděli, že je proti němu vedeno trestní stíhání. Věc byla podle názoru žalobce hodně medializována a byly zveřejněny i fotografie, včetně filmových šotů v hlavních zprávách, v regionálních zpravodajstvích, v celostátním zpravodajství. Ke všem těmto informacím měli kolegové přístup., tak se na něj dívali s podezřením. Sám také musel čelit nárázkám nepříjemným dotazům svých kolegů, jak to tedy vlastně je, jestli je tunelář, jestli skutečně něco v [redacted] udělal apod. Řediteli a jednateli společnosti [redacted] M [redacted] pak musel zdokladovat všechny činnosti Policie tedy sdělení obvinění, obžalobu, pak doložit i rozsudek zprošťující. V této době špatně spal, bral léky na doporučení své sestry, která je klinická psychologka, celou situaci nesl těžce, byl si jistý, že nic neudělal, ale přesto po celou tu dobu, co byl trestně stíhán, čelil tomuto nařčení. Při každé příležitosti, kdy je mu toto připomínáno, se mu vrací špatné myšlenky, není schopen na celou věc zapomenout, což je pro něj velmi nepříjemné. Trestní stíhání trvalo od února 2009 do června 2012, poté byla tato určitá satisfakce, kdy měl rozsudek a mohl tento rozšířit mezi kolegy, aby viděli, že nelhal, že po celou dobu není podvodníkem, který by chtěl něco podobného udělat. Sám žije s přítelkyní, i na ni to mělo nepříjemný dopad, sice stála za ním, věřila mu, ale z její rodiny ale i z jeho rodiny mu bylo nepříjemné, že z televizních zpráv, viděli důkazy proti němu, proto považuje za přirozené, že se každý ptal a každý chtěl vědět, jak to je. Celá tato situace mezi ně vnesla

určité rozladění, které potom po zprošťujícím rozsudku se srovnalo do normálního vztahu. Dostal se také do nepříjemné situace, kdy nevěděl, zda bude muset platit nějaké finanční prostředky, jako škodu, nemohl dceři půjčit peníze na zařízení domácnosti, což pro něj také bylo nepříjemné. Nyní je zaměstnán ve firmě [REDAKCE] kam tedy nastoupil v roce 2008. Pokud se zdá, že porad s obhájcem bylo hodně, vždy probíhaly podle potřeby, kdy došlo k výsledku, nebo jednání u soudu, poté bylo potřeba probrat s obhájcem výsledky. Není sám schopen posoudit, zda je takováto frekvence běžná, ale vždy byla k něčemu konkrétnímu, co bylo potřeba vyřešit. Vyloučil, že by byla nějaká porada, kde by se jenom sedělo a povídalo o životě. Porady inicioval buď obhájce, nebo žalobce. Co se však na které konkrétní poradě probíralo, to si již dnes nepamatuje, ale ví, že tyto úkony proběhly, podpisy na potvrzení jsou jeho pravé.

Ve věci byli slyšeni svědci a to [REDAKCE] F [REDAKCE] M [REDAKCE] [REDAKCE] jednatel a ředitel firmy, kde je žalobce zaměstnán. Firma [REDAKCE] Z jeho svědecké výpovědi má soud prokázáno, že o trestním řízení žalobce se dozvěděl v době, kdy ho přijímali do firmy, byl upozorněn několika lidmi, nebo spíše varován, aby zvážil to, zda ho do firmy vzít. Sám se také zajímal o celou věc, přečetl si nějaké články v novinách a na seznamu idnes. On sám ctil presumpci nevinu, ale někteří kolegové a jiní zaměstnanci upozorňovali na tuto věc, byli nedůvěřiví, u některých to přetrvává dodnes. Jediná věc, kterou udělal, bylo, že po celou dobu trestního stíhání žalobci nezvyšoval plat. Od některých kolegů byl dokonce varován, aby žalobce nebral. On sám pozoroval, že někteří kolegové mu dávali najevo, co si o něm myslí, nechtěli se s ním moc bavit a měli k němu odtazitý vztah. U některých lidí to trvá dodnes. Potvrdil také, že žalobce měl zdravotní problémy. v průběhu trestního řízení, dokonce prodělal nějaký chirurgický zákrok.

Ze svědecké výpovědi J [REDAKCE] G [REDAKCE] dcery žalobce vyplynulo, že žalobce byl po dobu trestního stíhání bez nálady, jinak jindy byl vtipný, ale v té době byl skleslý, nechtěl si povídat, vypadal, že je nemocný a sešlý, nebyl to zkrátka on. Potvrdila také, že se na něj obrátila o finanční výpomoc, avšak ten jí odmítl s tím, že nevěděl, jak dopadne celá věc, kolik bude platit právníkům a jestli bude muset zaplatit nějakou škodu.

Žalobce byl připraven prokázat nemajetkovou újmu v podobě psychického strádání a svědeckou výpovědí sestry, která je lékařkou a svou přítelkyní. Tyto dva důkazy soud považoval za nadbytečné, když mu k posouzení dané věci postačovaly důkazy provedené.

Po provedeném dokazování má soud prokázáno, že proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání začátkem roku 2009, které skončilo zprošťujícím rozsudkem a to v červnu roku 2012. Žalobce si zvolil obhájce, kterému zaplatil za obhajobu. Obrátil se s náhradou škody a nemajetkovou újmu na žalovanou, ta mu v rámci předběžného projednání nároku zaplatila částku 159.175,- Kč. Žalovaná se žalobci v průběhu řízení o předběžné projednání nároku omluvila, avšak nepřistoupila k plnění peněžité náhrady. Celá trestní věc byla medializována, žalobce na počátku trestního stíhání byl ve výběrovém řízení na funkci manažera s. r. o., celou věc velmi těžce nesl a to s ohledem jednak na medializaci, jednak proto, že byl přesvědčen, že se ničeho nedopustil a přestože netrvalo trestního stíhání nepřiměřeně dlouhou dobu, on sám tuto dobu vnímal, jako dlouhou. Po tuto dobu v nejistotě, což se také odrazilo i na jeho osobním i profesním životě, kdy ostatní kolegové, téměř všichni, kromě ředitele, se na něj dívali nevěřičně, někteří dokonce varovali ředitele, aby ho nebral. Jediná věc, která ze strany společnosti byla přímým projevem, a důsledkem trestního stíhání bylo to, že žalobci nebyl zvyšován plat. Žalobce v průběhu trestního řízení onemocněl, musel být operován, došlo u něj

také ke změně v tom směru že z, dříve vtipného společníka se stal člověk uzavřený a bez nálady.

Mezi účastníky nebyl spor o jednotlivé úkony, které žalovaná odmítla proplatit, nebyly vykonány, nebylo mezi nimi sporu ani o výši této odměny, spor jde pouze o to, zda tyto úkony spadají do advokátního tarifu a byly účelně vynaloženy, či nikoli a o výši zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí.

Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 písm. b) zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle ustanovení § 7 z.č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

Podle ustanovení § 8 z.č. 82/1998 Sb., (1) nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

(2) Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

(3) Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje, takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení.

Podle § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 31a odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož zákonného ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k

- a) celkové délce řízení,
- b) složitosti řízení,
- c) jednání poškozeného, který přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení,
- d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a
- e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Dle ustanovení § 26 zákona, který stanoví, že pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem. Občanský zákoník upravuje odpovědnost za škodu v ustanoveních § 442, podle kterého se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Předpoklady pro přiznání náhrady škody je třeba, aby byly splněny podmínky: a) nesprávný úřední postup nebo existence nezákonného rozhodnutí

b) vznik škody

c) příčinná souvislost mezi a) a b).

Soud souhlasí s tím, že za sepis stížnosti dne 22. 2. 2009 náleží žalobci pouze půl **úkonu** a to dle § 11 odst. 2 písm. d) advokátního tarifu. S dalšími neproplacenými úkony však soud nesouhlasí. Pokud se týká porady ze dne 18. 2. 2009 a to podle § 11 odst. 1 písm. c), když písm. b) se vztahuje pouze na poradu s klientem včetně převzetí a zastoupení byl-li mu ustanoven obhájce soudem, což v daném případě nebylo. Za poradu 27. 2. 2009 a 6. 3. 2009, 10. 5. 2010 soud považuje za účelné porady s klientem, když nešlo o jednoduchou věc, bylo potvrzeno, že na každé poradě, byly projednány věci, které se týkaly trestního stíhání. Soud považuje sepis návrhu na zastavení trestního stíhání ze dne 11. 6. 2009 úkonem podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu za tento úkon přísluší žalobci, respektive právnímu zástupci žalobce odměna v plné výši, stejně tak za sepis závěrečné řeči ze dne 27. 11. 2010 a 22. 6. 2012, což jsou úkony, které lze podřadit pod ustanovení § 11 odst. 3 advokátního tarifu s tím, že za doplněný závěrečný návrh ze dne 22. 6. 2012 soud považuje za účelně vynaložené náklady pouze poloviční sazbu, když závěrečný návrh byl již jednou sepsán. Stejně tak za půl úkon považuje soud sepis námitek proti formulaci otázek znalci ze dne 26. 2. 2011 a 22. 5. 2012 a to podle § 11 odst. 2 písm. d) vyžádání důkazů ze dne 16. 7. 2010 považuje soud také za adekvátní půl úkon podle § 11 odst. 2 písm. a) a u sepisu námitek podle § 11 odst. 2 písm. c).

Za takto přiznané úkony 6 x 1500,- tedy 9.000,- Kč a 4 x půl úkon to je 750,- Kč, celkem 3.000,- Kč a 10 x režijní paušál po Kč 300,- tedy 3.000,- Kč; celkem 15.000,- Kč, soud žalobci za obhajobu přiznal a zbývající částku 7.350,- Kč zamítl.

Ohledně přiznání **nemajetkové újmy** za zahájení trestního stíhání, respektive vydání nezákonného rozhodnutí soud dospěl k závěru, že je zde na místě, aby bylo přistoupeno k přiznání zadostiučinění v peněžité podobě, když je toho názoru, že pouhá omluva je nedostatečná. Soud přiznal žalobci peněžité zadostiučinění Kč 200.000,- a přihlédl při stanovení jeho výše k následujícím skutečnostem: žalobci hrozilo odnětí svobody do 5 let a nahrazení nemalé škody, celá věc byla medializována, tedy téměř každý se mohl dozvědět o tom, že je proti žalobci vedeno trestní stíhání, což soud považuje za velký zásah do osobnostních práv žalobce, dále se to určitou měrou odrazilo i v jeho profesním životě, kdy byl přijat na vrcholný post ve společnosti, avšak ze strany většiny jeho kolegů a zaměstnanců cítil negativní chování vůči své osobě, i rodinu a blízké okolí žalobce trestní stíhání zasáhlo, prožívali s ním toto těžké období, délka řízení 3,5 roku není krátká doba pro rozhodnutí

v trestní věci, kde má být zjištěno, zda se stal skutek, který je trestným činem, kdo jej spáchal a toto zjištění a následné odsouzení by mělo probíhat v co nejkratší době, za současného spolehlivě zjištěného stavu věci.

Žalobci náleží zadostiučinění ve smyslu § 31a odst. 1 zák. č. 82/98 Sb. za nemajetkovou újmu, způsobenu mu nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 zák.č. 82/98 Sb. za něž je nutno vzhledem ke zprošťujícímu rozsudku považovat usnesení Policie, jímž bylo zahájeno trestní stíhání žalobce (srov. rozsudek velkého senátu NS ČR sp.zn. 31 Cdo 280/2011). Jedná se o újmu, kterou předmětné trestní stíhání způsobilo v osobnostní sféře žalobce, jak byla výše popsána. Při rozhodování o nemajetkové újmě soud vycházel z rozhodnutí Nejvyššího soudu 30 Cdo 2811/2011.

Z tohoto důvodu se soudu jeví jako přiměřené zadostiučinění částka, kterou soud přiznal, když současně zohlednil také to, že se žalovaná v rámci předběžného nároku žalobci omluvila, tedy žalobci se dostalo již částečného zadostiučinění touto omluvou. Ve zbývající části žalobu jako nedůvodnou zamítl

Ze všech výše uvedených důvodů, soud dospěl k závěru, že žaloba je, co do základů důvodná, rozhodováno bylo pouze o výši zadostiučinění v peněžité podobě a o zbývající části nákladů za obhajobu. Soud vyhověl žalobě ve výši 200.000,- Kč, představující zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí, když žalobce požadoval částku 300.000,- Kč a vyhověl žalobě na zaplacení zbývající částky 15.000,- Kč z celkové 22.350,- Kč za obhajné.

Ze všech výše uvedených důvodů soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku a vzhledem k tomu, že je žalovaná v prodlení s plněním peněžitého závazku je povinna zaplatit i úrok z prodlení (§ 517 obč.zák.).

Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodoval dle ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. tak, že žalobci náhradu nákladů řízení z přiznané částky 200.000,- Kč a z částky Kč 174.175,- tj. celkem z částky 374.175,- za 4 úkony po Kč 9.820,-(převzetí a příprava, sepsání žaloby, předžalobní upozornění, částečné zpětvzetí) po částečném zpětvzetí ohledně náhrady škody z částky Kč 215.000,- , a to za 3 úkony (účast při jednání 25.11.2014 a 5.2.2015, podání ze dne 5.5.2014) + 7x režijní paušál po Kč 300,- + 21% DPH tj. Kč 14.473,20 celkem náklady řízení Kč 83.393,20. Soud přiznal žalobci náklady řízení za úkon - uplatnění nároku u žalované analogicky dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, nepřiznal však náklady řízení za požadovaný úkon – podání ze dne 5.12.2014, neboť v tomto podání soud uvedl skutková tvrzení a navrhl důkazy, které měl povinnost uvést a označit již v žalobě nebo nejpozději při prvním jednání, neboť jejich potřeba nevyplývala v průběhu řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Nebude-li žalovaná dobrovolně plnit, co jí vykládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon, nebo exekuci.

V Praze dne 12. 2. 2015

JUDr. Šárka Henzlová, v. r.
předsedkyně senátu

za správnost vyhotovení: Veronika Matějková